

κάτω ἄκρων, καὶ καθ' ἣν λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἶδε, φέρουσιν αὐτὸν νὰ συστήσῃ τὸν ἐπίδεσμον τοῦτον, ἰδίως διὰ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἡ ἀντισηπτικὴ μέθοδος διὰ τὸ πολυέξοδον καὶ τὸ πολὺ τῶν συσκευῶν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς δύσκολος, καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐκστρατεία στρατούς. Τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα εἶδεν ἐκ τοῦ ἐπίδεσμου τούτου ἦσαν: εὐκόλος ἐφαρμογὴ καὶ ἀλλαγὴ, εὐτελής δαπάνη, ἔλλειψις πόνων καὶ ἐπιπλοκῶν· ἐνῶ δύο μόνον κύρια μειονεκτήματα ἔχει: τὴν μετὰ μικρὸν περὶ τὸν ἄρρωστον κακοσμίαν, καὶ τὴν δύσκολον ἐφαρμογὴν εἰς τραύματα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς.

Ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Χρυσοσπάθης, ἀγνοῶ πῶς παραινέσεως δυστυχῶς, ἠγέρθη μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐκ Σμύρνης κ. **Αἰ. Τρης**, εἶπεν ὅτι διευθύνων τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ χειρουργικὸν τμήμα τοῦ ἐλλ. νοσοκομείου, μετεχειρίσθη τὴν τε διὰ βάμβακος καὶ τὴν Λιστέρειον ἐπίδεσιν τῶν τραυμάτων, καὶ ὁμολογεῖ ὅτι τὴν δευτέραν πολὺ ἀνωτέραν τῆς πρώτης εὔρει. Μάτην ὁ κ. **Χρυσοσπάθης** παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συγκριθῶσιν αἱ μέθοδοι, ἀλλὰ περὶ τῶν προτερημάτων τῆς διὰ βάμβακος· ὁ κύριος **Γαλδάνης**, ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ ζητεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ αὐτὸς τὴν διὰ φανικοῦ ὀξέος ἀντισηπτικὴν μέθοδον. Τέλος, τοῦ κ. προέδρου παρατηρήσαντος ὅτι τὸ ζήτημα ἐξέρχεται ἐν οὐ δέοντι τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἡ συζήτησις παύει καὶ ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. **Ἀλμπανάκη**.

Ὁ ἐκ Καλαμῶν ὁμοίως κ. **Ἀλμπανάκης**, ὃν δὲν γνωρίζει τις βλέπων νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος, τοιαύτη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ περιβάλλει αἴγλη καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ στάσις. Τὸ πρῶτον βλέμμα, ὅπερ ῥίπτει ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου καὶ αἱ πρῶται φράσεις, ὡς ἀπαγγέλλει, δεικνύουσιν αὐτὸν νέαν προσωπικότητα μὴ μέχρι τοῦδε ἀνεληθούσαν τὸ βῆμα τοῦ Συνεδρίου, ῥήτορα τοῦτέστι οὐχὶ ἐκ τῶν συγχάκεις ἀπαντώντων μεταξὺ τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου. Διὰ λόγου ῥέοντος καὶ ἡχηροῦ, διὰ φράσεως μεστῆς καλλιπείας ζωηρᾶς, καὶ διὰ μεμετρημένων χειρονομιῶν, διηγεῖται τὴν περὶ *Σπυροκώλου* πείραν αὐτοῦ. Δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' ἀσχολεῖται περὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Ἀρνηθεὶς ἄλλοτε τὴν συμφιλιδικὴν φύσιν τοῦ νοσήματος, ἣν πρῶτοι οἱ ἀρχαιότεροι ἱατροὶ εὗρον, μετὰ μακρὰν πείραν κατέληξε μετὰ πάντων τῶν μελετησάντων ἱατρῶν νὰ παραδεχθῇ καὶ ὑπερασπίσῃ αὐτήν. Οἰμίζει περὶ τῶν διατεινομένων τὰ ἐναντία, καταρρίπτει ἀνὰ ἐν τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν, καὶ προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς παθολογίας ὅρος οὐδὲν σημαίνων. Φρονεῖ ὅτι αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν βαρβάρων καὶ ἰδίως αἱ τῶν ἐκ τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου κατελθόντων ἦσαν οἱ εἰσαγαγόντες τὴν συμφιλίδα εἰς τὴν ἀγνὴν ἡμῶν χώραν, ἥτις ἐνεδήμησε, τῶν κατοίκων μὴ γνωρίζοντων τί τὸ νόσημα καὶ πῶς δύναται νὰ θεραπευθῇ. Εὐτυχῶς τὴν σήμερον τὸ μὲν διὰ τὴν διαίταν τῶν κατοίκων, τὸ δὲ διὰ τὴν διάχυσιν ἐπιστημόνων ἱατρῶν πανταχοῦ, οἵτινες τὴν καταλλήλῃ ἀντισυμφιλικὴν θεραπείαν ἐφαρμόζουσι, τὸ νόσημα πολλαχοῦ ἐμετριάσθη καὶ ἐξέλιπεν ὅπως ἐν Μεσσηνίᾳ, ἐν ἣ μόνον ἐν Ὀλυμπίᾳ διατηρεῖται ἔτι. Τελευτῶν εὐχεται τὴν σύστασιν θεραπευτηρίων κινήτων σπυροκωλιῶντων, ὅπως δι' αὐτῶν ἐν βραχεὶ πᾶν ἔχνος τῆς ἀηδοῦς ταύτης νόσου ἀφανισθῇ.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μικρὰ συζήτησις γεννᾶται, καθ' ἣν λαμβάνουσι τὸν λόγον ὁ ἐξ Ἡπείρου κ.

Κοκκόλης, ὅστις παρατηρεῖ ὅτι δυστυχῶς ἐν Ἡπείρῳ τὸ νόσημα τοῦτο, φραγκοῦσι καλούμενον—*δνομα* κερτυρὺν τὴν φύσιν αὐτοῦ, οἰοεὶ *malafanza*—αὖξει καὶ ἐπιτείνεται ὁσημέραι παρά τε τοῖς Ἕλλησι, τοῖς Ὀθωμανοῖς καὶ τοῖς Ἀλβανοῖς. Βεβαίως τὴν συμφιλιτικὴν τοῦ νοσήματος καταγωγὴν, ἣν ἐν τῇ ἐστίᾳ αὐτοῦ, οὕτως εἶπεν, ἀνεκάλυψε, καὶ διηγεῖται τὴν διὰ εἶδους *cura famis* θεραπεσίαν, ἣν οἱ ἐμπειρικοὶ θαυμασίως μεταχειρίζονται.

Κατόπιν ὁ ἐκ Μεσολογγίου κ. **Παπαδόπουλος**, διευθύνας νοσοκομεῖον σπυροκωλιῶντων, προσθέτει τὰ περιγεγόμενα τῆς ἑαυτοῦ πείρας. Συμφωνεῖ εἰς τὰ περὶ τῆς φύσεως ἣν μετὰ πολλὰ πειράματα ἐβεβαίωσε· ἀναφέρει μετὰ λύπης ὅτι ὅλος σχεδὸν ὁ νομὸς Ἀκαρνανίας βρύθει σπυροκωλιῶντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ αὖξει ὁσημέραι, καὶ συνταυτίζεται τῇ γνώμῃ τοῦ κ. Ἀλμπανάκη, παρακαλῶν τὸ συνέδριον ὅπως εὐχρηθῇ τὴν ταχείαν ἀναστάσιν θεραπευτηρίων σπυροκωλιῶντων. Ἀφοῦ δὲ μετὰ τούτους ἔλαβον τὸν λόγον μικρὸν ὁ κ. Χατζημιχάλης, Ζαμπακὸς καὶ Ἀλμπανάκης, ἡ συζήτησις ἐληξεν.

Ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ ἐκ Σμύρνης κ. **Γιοβάνωφ**. Συμπαθὲς οὗτος καὶ στάσιν ἔχων εὐσχημον νέος φέρει τὸν τύπον τῆς ἐργατικότητος εἰς τὸ μέτωπον κεχαργμένην· τὸ μέγα δὲ τοῦτο προτέρημα κατὰ δὴλον ἐγένετο ἐκ τῆς σπουδαιοπάτης ἀνακοινώσεως «περὶ τῶν τοπικῶν βλαβῶν τῶν ἱστῶν καὶ ὀργάνων τῶν προκαλουμένων ἐκ τῆς δράσεως τοῦ ἐλείου μιάσματος» διατριβῆς αὐτοῦ. Ἡ ἐργασία αὐτοῦ εἶνε ἐκ τῶν σημαντικῶν διὰ τὴν ἐπιστήμην, τοῦτο μόνον φέρουσα τὸ τρωτὸν ὅτι ἐπὶ δύο παρατηρήσεων στηρίζει τὴν θεωρίαν, ἣν βεβαίως ἐπορίσθη ἐκ μακρῶν καὶ συγχῶν ἄλλων. Πῶς δρᾷ τὸ ἐλεῖον μίasma προκαλοῦν τοὺς πυρετούς; Διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν ἐρυθρῶν αἱματοσφαιριδίων, καὶ διὰ τῶν ἐκκρίσεων· ἀλλὰ αὕτη μόνη εἶνε ἡ δρᾶσις αὐτοῦ.

Ὁ κ. Γιοβάνωφ διηγεῖται ἱστορίας δύο, τὴν μὲν παθόντος φρενοβλάβειαν, τοῦ δὲ πάρεσιν τοῦ σκέλους μετὰ διαλείποντας πυρετοὺς καὶ βεβαίως διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐλώδους μιάσματος ἐπ' αὐτῶν δρᾶσιν. Καὶ τὴν δρᾶσιν ταύτην ζητεῖ νὰ ἐξηγήσῃ. Ἄν αἰτία τούτων ἦν ἡ ἐκ τοῦ ἐλείου μιάσματος ἀλλοίωσις τοῦ αἵματος, αἱ παθήσεις τῶν κεντρικῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὀργάνων ἔπρεπε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ παροξυσμοῦ τοῦ πυρετοῦ νὰ φανῶσιν. Ἀλλ' ἤλθον μετὰ τούτων. Ἄρα ἄλλη εἶνε ἡ δρᾶσις. Καὶ τοιαύτην θεωρεῖ ὁ κ. Γιοβάνωφ τὴν ἐξάγγισιν καὶ ἐντόπισιν τοῦ μιάσματος ἐπὶ τῶν ἱστῶν καὶ ὀργάνων. Εὐχόμεθα ἵνα ταχέως διὰ πειραμάτων, παρατηρήσεων, κτλ. ἐπιβεβαιώσῃ τὴν θεωρίαν ταύτην, ἣν τὸ Συνέδριον μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ χειροκροτημάτων ἐδέχθη.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Οἱ φίλοι τῶν φίλων μας εἶναι φίλοι μας, λέγουσιν οἱ ἄνδρες—Αἱ δὲ γυναῖκες οἱ φίλοι τῶν ἐραστῶν μας εἶναι ἐρασταὶ μας.

Ἡ προῖξ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ γάμου καὶ ὁ ἔρως ἡ πρόφασις.